

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს
გ ა ნ კ ა რ გ უ ლ ე ბ ა

ქ. თბილისი

2023 წლის 30 იანვარი

დისციპლინური საქმე №54/21
მოსამართლე --- მიმართ
დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ

--- 2021 წლის 18 მაისის №54 საჩივრის საფუძველზე „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75⁵ მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტისა და 75⁶ მუხლის შესაბამისად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ მოსამართლე --- მიმართ დაიწყო დისციპლინური სამართალწარმოება და წარმოდგენილი საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2021 წლის 18 მაისის №214/54-03 წერილით მოსამართლე --- ეცნობა მის მიმართ საჩივრის შემოსვლის და დისციპლინური სამართალწარმოების დაწყების შესახებ ინფორმაცია და განხორციელდა საქმის მასალების გამოთხოვა.

დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2021 წლის 3 ივლისის №54/21 დასკვნა საქართველოს იუსტიციის უმაღლეს საბჭოს განსახილველად წარედგინა 2023 წლის 30 იანვრის სადისციპლინო სხდომაზე.

1. დისციპლინური დევნის დაწყების საფუძვლიანობის შემოწმება განხორციელდა საჩივარში მითითებულ შემდეგ ფაქტებზე:

საჩივრის ავტორის განცხადებით, საქმე ეხება დანაშაულის შედეგად მიყენებული ზიანის ანაზღაურებას და მოსამართლე ვალდებულია საქმე განიხილოს სარჩელის მიღებიდან ერთ თვეში.

2. დისციპლინური საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების შედეგად დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები:

2.1. 2021 წლის 30 მარტს ---, ---, --- და სხვებმა სარჩელით მიმართეს --- სასამართლოს, მოპასუხე --- მიმართ ზიანის ანაზღაურების მოთხოვნით.

2021 წლის 31 მარტის განჩინებით ---, ---, ---, ---, ---, ---, --- და --- შუამდგომლობა დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ; ყადაღა დაედო მოპასუხე --- საკუთრებაში არსებულ უძრავ ქონებებს.

2021 წლის 12 აპრილს სასამართლოს საჩივრით მიმართა --- წარმომადგენელმა 2021 წლის 31 მარტის განჩინების გაუქმების მოთხოვნით.

2021 წლის 13 და 16 აპრილს მოპასუხე მხარემ წარმოადგინა სასამართლოში შესაგებელი.

2021 წლის 23 აპრილის განჩინებით --- საჩივარი 2021 წლის 31 მარტის განჩინებაზე დაკმაყოფილდა; გაუქმდა სასამართლოს 2021 წლის 31 მარტის განჩინება, რომლის თანახმადაც ყადაღა დაედო მოპასუხე --- საკუთრებაში არსებულ უძრავ ქონებებს.

2019 წლის 29 აპრილს სასამართლოს საჩივრით მიმართა მოსარჩელეთა წარმომადგენელმა და მოითხოვა 2021 წლის 23 აპრილის განჩინების გაუქმება.

2021 წლის 13 მაისს სასამართლოს მიმართა მოსარჩელების წარმომადგენელმა და მოითხოვა ყადაღის დადება მოსამართლე -- -- საკუთრებაში არსებულ უძრავ ქონებებზე და -- -- სასამართლოს ერთიან ანგარიშზე მოსარჩელეთა მოთხოვნის -- (-) ლარის ფარგლებში.

2021 წლის 14 მაისის განჩინებით -- --, -- --, -- -- და სხვების 2021 წლის 13 მაისის საჩივარ/განცხადებაზე დაუდგინდათ ხარვეზი და მის შესავსებად განესაზღვრათ 5 დღის ვადა.

2021 წლის 31 მაისს მოსარჩელების წარმომადგენელმა განცხადებით მიმართა სასამართლოს 2021 წლის 14 მაისის განჩინებით დადგენილ ხარვეზთან დაკავშირებით. 2021 წლის 1 ივნისის განჩინებით სარჩელის უზრუნველყოფის შესახებ განცხადების განხილვის მიზნით საქმე გადაეცა -- სასამართლოს კოლეგიის თავმჯდომარეს სხვა მოსამართლეზე გადასაცემად.

2021 წლის 1 ივნისის განჩინებით -- --, -- --, -- -- და სხვების საჩივარი 2021 წლის 23 აპრილის განჩინებაზე, დაუსაბუთებლობის მოტივით, განსახილველად გადაეგზავნა სააპელაციო სასამართლოს.

2021 წლის 1 ივნისს საქმის ელექტრონული განაწილების სისტემის მეშვეობით საქმე შემთხვევითი განაწილების პრინციპით გადაეცა მოსამართლე -- --. 2021 წლის 2 ივნისის თვითაცილების შესახებ განჩინებით საქმე აცილებულ იქნა და გადაეცა -- სასამართლოს კოლეგიის თავმჯდომარეს სხვა მოსამართლეზე გადასაცემად. 2021 წლის 3 ივნისს საქმის ელექტრონული განაწილების სისტემის მეშვეობით საქმე შემთხვევითი განაწილების პრინციპით გადაეცა მოსამართლე -- --. 2021 წლის 3 ივნისის განჩინებით მოსარჩელების წარმომადგენლის განცხადება სარჩელის უზრუნველყოფის გამოყენების შესახებ არ დაკმაყოფილდა.

2021 წლის 4 ივნისს საქმის ელექტრონული განაწილების სისტემის მეშვეობით საქმე პირდაპირი განაწილების პრინციპით დაუბრუნდა მოსამართლე -- --.

2021 წლის 14 ივნისს -- -- საჩივრით მიმართა სასამართლოს 2021 წლის 3 ივნისის განჩინების გაუქმების მოთხოვნით. 2021 წლის 16 ივნისს საქმის ელექტრონული განაწილების სისტემის მეშვეობით საქმე პირდაპირი განაწილებით გადაეცა მოსამართლე -- --. 2021 წლის 17 ივნისის განჩინებით მოსარჩელეთა წარმომადგენლის საჩივარი 2021 წლის 3 ივნისის განჩინებაზე მიღებულ იქნა წარმოებაში. 2021 წლის 25 ივნისის განჩინებით მოსარჩელების წარმომადგენლის საჩივარი 2021 წლის 3 ივნისის სარჩელის უზრუნველყოფაზე უარის თქმის შესახებ განჩინებაზე არ დაკმაყოფილდა დაუსაბუთებლობის გამო და საქმის მასალებთან ერთად გადაიგზავნა სააპელაციო სასამართლოში.

2021 წლის 30 ივნისს საქმის ელექტრონული განაწილების სისტემის მეშვეობით საქმე პირდაპირი განაწილების პრინციპით დაუბრუნდა მოსამართლე -- --.

2.2. -- -- სასამართლოს 2021 წლის 31 აგვისტოს სტატისტიკური მონაცემებით მოსამართლეს განსახილველად ეწერა 656 სამოქალაქო საქმე, საიდანაც დაასრულა 353 სამოქალაქო საქმე (53.8%).

3. დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2021 წლის 3 ივლისის დასკვნა:

-- -- 2021 წლის 18 მაისის №54 საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები არ შეიცავს მოსამართლე -- -- მიერ „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტის „ვ.ა“ ქვეპუნქტით (მოსამართლის მიერ საქართველოს საპროცესო კანონმდებლობით დადგენილი ვადის არასაპატიო მიზეზით არსებითად დარღვევა) განსაზღვრული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ნიშნებს.

4. დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ წინასწარი შემოწმებისა და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასება:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტის „ვ.ა“ ქვეპუნქტის თანახმად, დისციპლინურ გადაცდომად ჩაითვლება „ქმედება, რომელიც არასაპატიო მიზეზით არსებითად არღვევს საქართველოს საპროცესო კანონმდებლობით დადგენილ ვადას.“

იმისათვის, რომ სრულყოფილად შეფასდეს საჩივრის საფუძველზე გამოკვლეული ფაქტობრივი გარემოებები შეიცავენ თუ არა მოსამართლის მიერ შესაბამისი პუნქტით განსაზღვრული დისციპლინური გადაცდომის ნიშნებს, აუცილებელია დადგინდეს ნორმით განსაზღვრული სამი პირობის კუმულატიური არსებობა: ა) საქართველოს საპროცესო კანონმდებლობით განსაზღვრული ვადის დარღვევა; ბ) დარღვევის არსებითი ხასიათი; გ) აღნიშნული დარღვევისთვის საპატიო მიზეზის არარსებობა. „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 ნაწილის „ვ“ ქვეპუნქტის თანახმად, ვადის დარღვევის მიზეზი არასაპატიოდ არ ჩაითვლება, თუ მოსამართლემ აღნიშნული ვადის დაცვა ობიექტურ გარემოებათა (საქმის სიმრავლე, საქმის სირთულე და სხვა) გამო ვერ შეძლო. არსებითად დარღვევად უნდა ჩაითვალოს მოსამართლის მიერ მხარის კონსტიტუციური, ასევე ფუნდამენტური საპროცესო უფლებების ან სამართლიანი პროცესის ძირითადი გარანტიების დარღვევა, რამაც ზიანი მიაყენა მხარის, სასამართლოს ან საჯარო ინტერესს.

ვადებს მნიშვნელოვანი წესრიგი შეაქვს სამართლიანი სასამართლოს უფლებით სარგებლობის პროცესში. ვადა მნიშვნელოვან საჯარო ინტერესებს ემსახურება, როგორებიცაა: ეფექტური, ობიექტური და სამართლიანი მართლმსაჯულების უზრუნველყოფა; სამართლებრივი უსაფრთხოების, გასაზღვრულობის, სამოქალაქო ურთიერთობებში წესრიგის და სტაბილურობის დამყარება.¹

საქმის განხილვის ვადა თუ იქნება არაგონივრულად ხანგრძლივი, უფლების დაცვა გაჭიანურდება და დაკარგავს ეფექტიანობას. სასამართლო დაცვა ეფექტიანია, თუ პასუხობს სწრაფი/დროული, სამართლიანი და ეფექტიანი მართლმსაჯულების მოთხოვნებს. სამართლიანი სასამართლოს ძირითადი უფლებიდან გამომდინარე, სასამართლო გადაწყვეტილება მიღებული უნდა იქნეს გონივრულად მისაღებ ვადებში, გაუმართლებელი დაყოვნების გარეშე, ვინაიდან მართლმსაჯულების გაუმართლებელი დაყოვნება ძირს უთხრის მისდამი საზოგადოების ნდობას. იმავდროულად, საქმის განხილვისა და გადაწყვეტის ვადა უნდა იძლეოდეს საქმის გარემოებების სრულყოფილი გამოკვლევის ობიექტურ შესაძლებლობას. ამიტომ სამართალწარმოების ხანგრძლივობის გონივრულობა უნდა შეფასდეს საქმის კონკრეტული გარემოებების საფუძველზე.²

მოსამართლის მიერ საქმის განხილვის შესაძლო უსაფუძვლო გაჭიანურებაზე მსჯელობისას აუცილებელია ყურადღება მიექცეს ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლს (რომელიც მოიცავს სამართლიანი სასამართლოს მიერ საქმის გონივრულ ვადაში განხილვის უფლებას) და იმ კრიტერიუმებს, რასაც ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლო იყენებს მე-6 მუხლის დარღვევის დადგენის დროს (საქმის განხილვის გონივრული ვადის დარღვევის გამო).

მოსამართლეთა ქვევის ბანგალორის პრინციპების კომენტარების მიხედვით, საქმეების ეფექტიანად, სამართლიანად და საკმარისად სწრაფად განხილვისას მოსამართლემ უნდა გამოიჩინოს სათანადო ყურადღება იმ მხარეთა უფლებების მიმართ, რომლებიც მის წინაშე გამოდიან, და უზრუნველყოს სადავო საკითხების გადაწყვეტა ზედმეტი დანახარჯებისა და სამართალწარმოების გაუმართლებელი გაჭიანურების გარეშე.

¹ საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილება №3/1/531

² საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილება №3/2/577

ამდენად, საქმის განხილვის ვადის დარღვევის გადაცდომის არსებობის დასადაგენად პირველ რიგში უნდა გაირკვეს აღნიშნული საქმის მიმართ რა საპროცესო ვადას ითვალისწინებდა კანონმდებლობა და მოხდა თუ არა ამ ვადის გადაცილება. მოცემულ საქმეზე მსჯელობისთვის მნიშვნელოვანია სამოქალაქო საპროცესო კოდექსით განსაზღვრული საქმის განხილვის ვადები.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 59-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, სასამართლო სამოქალაქო საქმეს განიხილავს განცხადების მიღებიდან არაუგვიანეს 2 თვისა. განსაკუთრებით რთული კატეგორიის საქმეზე მისი განმხილველი სასამართლოს გადაწყვეტილებით ეს ვადა შეიძლება გაგრძელდეს არაუმეტეს 5 თვისა, გარდა ალიმენტის გადახდევინების, დასახიჩრებით ან ჯანმრთელობის სხვა დაზიანებით ან მარჩენალის სიკვდილით გამოწვეული ზიანის ანაზღაურების, შრომითი ურთიერთობებიდან, „საცხოვრებელი სადგომით სარგებლობისას წარმოშობილი ურთიერთობების შესახებ“ საქართველოს კანონიდან გამომდინარე მოთხოვნებისა და უკანონო მფლობელობიდან უძრავი ნივთის გამოთხოვის შესახებ საქმეებისა, რომლებიც განხილული უნდა იქნეს არაუგვიანეს 1 თვისა. ამასთან, ამავე მუხლის 31-ე პუნქტის თანახმად, ამავე კოდექსის 184-ე მუხლით გათვალისწინებულ შემთხვევებში სამოქალაქო საქმეები განიხილება მოპასუხისათვის გზავნილის ჩაბარების დამადასტურებელი დოკუმენტის სასამართლოში წარდგენიდან ან მოპასუხისათვის გზავნილის საჯარო შეტყობინებით ჩაბარებიდან არა უგვიანეს 45 დღისა, ხოლო განსაკუთრებით რთული კატეგორიის საქმეებზე განმხილველი სასამართლოს გადაწყვეტილებით ეს ვადა შეიძლება გაგრძელდეს არა უმეტეს 60 დღისა.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 309²⁰ მუხლის მეორე პუნქტის თანახმად, ზიანის ანაზღაურების შესახებ სარჩელს სასამართლო განიხილავს წარმოებაში მიღებიდან 1 თვის ვადაში.

არსებული საქმის მასალებით დასტურდება, რომ მოსამართლეს საქმე განსახილველად გადაეცა 2021 წლის 30 მარტს, მხარეებმა შესაგებელი წარადგინეს 13 და 16 აპრილს. შესაბამისად, კანონით განსაზღვრული ვადის ათვლა დაიწყო კონკრეტული თარიღიდან. საყურადღებოა, რომ საქმე 1 ივნისს სხვა მოსამართლეს გადაეწერა სარჩელის უზრუნველყოფის შესახებ განცხადების განხილვის მიზნით და დაუბრუნდა 4 ივნისს. ასევე, საჩივრის განხილვის მიზნის 16 ივნისს კვლავ სხვა მოსამართლეს გადაეწერა და დაუბრუნდა 30 ივნისს. დასკვნის მომზადების დროისთვის საქმე მოსამართლეს წარმოებაში ჰქონა 2 თვე და 17 დღეა.

5. საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს მიერ გადაწყვეტილების მიღების სამართლებრივი საფუძვლები:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹² მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭო იღებს დასაბუთებულ გადაწყვეტილებას მოსამართლის მიმართ დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ, თუ დისციპლინური საქმის გამოკვლევის შედეგად მოსამართლის მიერ ამ კანონით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ფაქტი ან ბრალეული ჩადენა არ დადასტურდა.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, სადისციპლინო საკითხზე გადაწყვეტილება მიღებულად ითვლება, თუ მას ფარული კენჭისყრით მხარს დაუჭერს საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს სრული შემადგენლობის უმრავლესობა.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ, დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ საჩივარზე შესაბამისი გარემოებების შესწავლისა და გამოკვლევისას დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების შეფასების შედეგად, მიიჩნია, რომ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების ერთობლიობა, დასაბუთებული ვარაუდის სტანდარტის შესაბამისად, არ ქმნის საკმარის ფაქტობრივ

(მტკიცებულებით) საფუძველს ვარაუდისათვის, რომ შესაძლებელია მოსამართლე მოსამართლე -- -- ჩაიდინა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტის „ა.ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომა. შესაბამისად, 2023 წლის 30 იანვრის სადისციპლინო სხდომაზე ჩატარებული ფარული კენჭისყრის შედეგად (სადისციპლინო სხდომაზე დამსწრე იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 10 წევრთაგან 10 ხმით), მიიჩნია, რომ მოსამართლე -- -- მიმართ უნდა შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ იხელმძღვანელა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლით და 75¹² მუხლის მეორე პუნქტით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

დისციპლინურ საქმეზე №54/21 მოსამართლე -- -- მიმართ შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება.

ნიკოლოზ მარსაგიშვილი

**საქართველოს იუსტიციის
უმაღლესი საბჭოს მდივანი**